

[Justitsministeren.]

har jo vist sig i den senere Tid, at farlige Forbrydere er rejst herind for at begaa Forbrydelser, har begaaet Forbrydelser her, har voldt Uro i vort Samfund og givet Statsmyndighederne meget Besvær, som det havde været bedre at undgaa.

Medens det hidtil efter § 6 har været Regelen, at Udlændinge kunde opholde sig her i Landet uden at tage Arbejde i et Tidsrum af 6 Maaneder, nedsættes dette Tidsrum nu til 3 Maaneder. Endvidere indføres den Ændring, at naar en saadan Udlænding inden for et Tidsrum af 6 Maaneder har opholdt sig her i Landet i i alt 3 Maaneder, maa han ikke uden forud indhentet Tilladelse paa ny indrejse hertil, før der er forløbet 3 Maaneder fra hans sidste Udrejse.

Det foreslaas fremdeles i § 9, at enhver Hotelvært, som huser en Udlænding, skal sørge for at gøre sig bekendt med hans Legitimation, altsaa hans Pas, og tillige at den, som for eller uden Vederlag yder Udlændinge Logi, er pligtig at afæske disse Oplysninger om deres fulde Navn, Fødselsaar og -dag, Fødested, Stilling, sidste Opholdssted samt fast Bopæl og Legitimation. Det samme gælder den, som udlejer Værelser eller en Lejlighed til Udlændinge. Det har hidtil været saadan, at Personer, som rejste her ind i Landet, kunde tage Bopæl uden for Hoteller og Pensionater og bo der, uden at der blev givet Politiet nogen Meddelelse om, hvad de hed, hvor de kom fra, hvem de var, og hvor de boede.

Desuden foreskrives det, at Anmeldelse til Politiet skal ske inden 5 Dage efter en Udlændings Ankomst til Landet, og for at saadan Anmeldelse sker, er saavel Værten som Udlændingen ansvarlig.

Det er de meget skærpede, men efter min Mening meget nyttige Regler, som under det høje Folketings Behandling af Lovforslaget er føjet til. De har faaet Tilslutning fra alle Partier i det høje Folketing undtagen fra Kommunisterne. Da der jo ikke er nogen Repræsentation for dette Parti her i Tinget, er det mit Haab, at hele det høje Landsting vil give Tilslutning til de Bestemmelser, som Folketinget har indføjet i Lovforslaget.

Rytter: Den nugældende Lov udløber den 31. Marts i Aar, og hvis dette Lovforslag skal gennemføres inden den Tid, vil der jo ikke være Tid til at se paa det i et Udvalg. Synspunktet maa derfor være, at hvis der ikke i Lovforslaget indeholdes Regler, som

er aldeles uantagelige, vil jeg henstille, at man tiltræder det.

Der er forskellige Regler, som jeg ellers vilde finde der var Anledning til at drøfte nærmere i et Udvalg. Det gælder navnlig Ændringerne i § 1 i den gældende Lov. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at det var en god Regel, der her blev indført; derved vilde man kunne undgaa, at Forbrydere fra Udlandet kom her ind i Landet, og saadanne Forbrydere havde forvoldt stor Ulejlighed her. Dette sidste er jo fuldt ud rigtigt, men forhindre dem i at komme herind vilde man ogsaa kunne gøre allerede efter de nugældende Regler. Jeg kan nemlig ikke tiltræde den Anskuelse, som den højtærede Minister gjorde sig til Talsmand for, at den, der har lovligt Pas, har Ret til at komme herind. Det er efter min Mening ikke rigtigt, thi Passet er kun en Legitimation, og fordi man har Pas, har man ingen Ret til at komme ind i Landet. Og der er intet i Vejen for, at Politiet kunde afvise disse Mennesker, naar det fik Ordre fra Justitsministeriet til at afvise alle Udlændinge, som er Politiet bekendt som erhvervs- eller vanemæssige Forbrydere, eller som med Grund kan antages at rejse hertil for at begaa Forbrydelser. Allerede nu kunde man optræde mod saadanne Personer. Der staa dernæst, at Personer, hvis Indrejse efter Statspolitiet's Skøn paa Grund af begaaede Forbrydelser ikke er ønskelig, skal afvises. Det kan jeg selvfølgelig slutte mig til; blot burde der efter min Mening ikke have staaet „efter Statspolitichefens Skøn“. Det er ikke Statspolitichefen, som her er den afgørende, men det er Justitsministeren og de Ordre, han giver, altsaa Politiet.

I sidste Stykke af § 1 bestemmes det, at hvis den paagældende er indpasseret, skal Opholdstilladelse nægtes vedkommende. Ogsaa det kunde man gøre allerede ifølge de nu gældende Regler, og det, der opnaas herved, er derfor egentlig kun dette, at hvad Justitsministeren hidtil har *kunnet* gøre, det *skal* ske.

Hvad Ændringerne i Lovens § 6 angaar, ser jeg paa dem saaledes, at man derved nærmest skaffer Myndighederne en Del forøget Arbejde, og det forekommer mig ikke at være attraaværdigt. Men hvis man dermed mener at faa noget større Kontrol, saa er der maaske ikke noget at sige til det. Jeg vilde have foretrukket, at vi var blevet ved det gamle, idet det altid har ligget i Ministeriets Haand at begrænse Opholdstilladelsen saa meget, som man nu ønskede det.